

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové, soudce Richarda Galise a soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobkyně: **R. M.**
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Stanislavem Hospůdkou
sídlem Strážky 45, Ústí nad Labem

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

za účasti
osob zúčastněných
na řízení: **1. J. D.**
bytem X

2. J. K.
bytem X

obě zastoupeny advokátem Mgr. Karlem Tománkem
sídlem Přístavní 321/14, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2021, č. j. 109988/2021/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2021, č. j. 109988/2021/KUSK, a usnesení Městského úřadu Jesenice ze dne 19. 5. 2021, č. j. MěÚJ/06701/2021/Vit, se ruší.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 7 144 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce, JUDr. Stanislava Hospůdky, advokáta.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Usnesením ze dne 19. 5. 2021, č. j. MěÚJ/06701/2021/Vit, Městský úřad Jesenice (dále jen „stavební úřad“ a „prvostupňové rozhodnutí“) zastavil řízení o žádosti žalobkyně o dodatečné povolení stavby označené jako „*terénní úpravy – zahradní jezírko*“ zahájené dne 30. 11. 2011 (pozn. soudu, jde o zjevnou chybu v psaní ve výroku usnesení, neboť z odůvodnění plyne, že řízení bylo zahájeno dne 30. 11. 2007 na základě žádosti podané žalobkyní tohoto dne). Stavební úřad prvostupňové rozhodnutí odůvodnil tím, že po zrušení předchozího rozhodnutí (rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2020, č. j. 55 A 37/2018 – 45) věc znovu projednal a přezkoumal úplnost žádosti žalobkyně o dodatečné povolení stavby. V řízení posuzoval žádost ve znění jejího doplnění ze dne 31. 1. 2017. Dospěl opět k závěru, že žalobkyně k žádosti nedoložila řádné podklady, a proto ji vyzval k doplnění, na což nereagovala. Řízení proto podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zastavil.
2. Rozhodnutím označeným v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutí a zamítl odvolání žalobkyně. V odůvodnění se plně ztotožnil se stavebním úřadem. Dodal, že stavební úřad splnil požadavky rozsudku krajského soudu, neboť konkrétně určil podklady, které byla žalobkyně povinna předložit a jakými vadami žádost žalobkyně trpí.

Žaloba a další podání

3. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobkyně domáhala zrušení napadeného i prvostupňového rozhodnutí. Po obsáhlé rekapitulaci správního řízení zejména namítala, že stavební úřad jí ve výzvě k doplnění podkladů neposkytl dostatečný časový prostor k jejich opatření a nerespektoval právní názor krajského soudu. Stavba tak, jak ji žalobkyně specifikovala v dokumentaci předložené stavebnímu úřadu dne 31. 1. 2017, podle jejího názoru také nevyžadovala žádné „*stavební opatření*“.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a ve vyjádření zopakoval obsah napadeného rozhodnutí. Dodal, že správní orgány neignorovaly své povinnosti a v řízení o žádosti žalobkyně konaly. V podkladech k dodatečnému povolení stavby byly nadále rozpory.
5. Osoby zúčastněné na řízení navrhly zamítnutí žaloby a uvedly, že stavba se dotýká jejich vlastnických práv jako sousedů žalobkyně. Žalobkyně ani v novém správním řízení nedodala žalovanému požadované podklady. Účelově rozděluje stavbu na dvě samostatné části (bazén a zbylou část jezírka), ačkoliv jde o jedno umělé jezero. Navrhly, aby jim byla přiznána náhrada nákladů řízení s odůvodněním, že žalobkyně dlouhodobě porušuje jejich práva. Nepovolené stavební úpravy existují již téměř 15 let.

Skutková zjištění

6. Soudu na základě dřívější žaloby žalobkyně rozsudkem ze dne 4. 9. 2020, č. j. 55 A 37/2018 – 45, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2018, č. j. 005884/2018/KUSK, a rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12. 9. 2017, č. j. MěÚJ/11186/2017/Vit, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím stavební úřad podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil řízení o žádosti žalobkyně o dodatečné povolení stavby (označené jako „*terénní úpravy – zabradní jezírko*“), kterou stavební úřad obdržel dne 30. 11. 2007 a která byla doplněna podáním ze dne 31. 1. 2017 o konečné, přesné a jednoznačné popsání předmětu žádosti. Rozhodnutím ze dne 12. 1. 2018 žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil a zamítl odvolání žalobkyně. Rozsudek nabyt právní moci dne 4. 9. 2020.
7. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) posléze rozsudkem ze dne 11. 2. 2022, č. j. 5 As 303/2020 – 29, který nabyt právní moci 14. 2. 2022, zrušil výše uvedený rozsudek soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Soud následně rozhodl rozsudkem ze dne 31. 3. 2022, č. j. 55 A 37/2018 – 78, tak, že žalobu žalobkyně zamítl. Rozsudek nabyt právní moci dne 1. 4. 2022. Proti oběma rozsudkům žalobkyně podala ústavní stížnost, kterou Ústavní soud usnesením ze dne 12. 7. 2022, sp. zn. III. ÚS 1432/22, odmítl.
8. Z obsahu správního spisu plyne, že v mezidobí po právní moci rozsudku soudu ze dne 4. 9. 2020 pokračoval stavební úřad v řízení o žádosti žalobkyně o dodatečné povolení stavby. Žalobkyni usnesením ze dne 26. 10. 2020 vyzval k doplnění dalších podkladů k žádosti do 31. 1. 2021 a řízení do té doby přerušil. Žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 3. 2021 zamítl odvolání žalobkyně proti tomuto usnesení a potvrdil je. Na to vydal stavební úřad prvostupňové rozhodnutí a žalovaný napadené rozhodnutí. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že nedošlo k žádné změně žádosti (předmětu řízení) žalobkyně oproti stavu, kdy soud vyhlásil rozsudek ze dne 4. 9. 2020.

Posouzení věci

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo. Ve věci soud rozhodl bez jednání, neboť se má za to, že žalobkyně i žalovaný s tímto postupem souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
10. Judikatura NSS (viz již usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49, č. 1255/2007 Sb. NSS) dovodila, že zruší-li NSS rozsudek krajského soudu, jímž bylo zrušeno správní rozhodnutí, dostane se věc do stádia nového posuzování žaloby krajským soudem, načež původní (zrušené) správní rozhodnutí „obživne“.
11. Problematikou ožvlýchlých rozhodnutí se NSS podrobně zabýval v rozsudku ze dne 9. 6. 2016, č. j. 2 Azs 307/2015 – 41. Konstatoval, že jsou-li v téže věci vydána dvě správní rozhodnutí v důsledku kasace pravomocného zrušujícího rozsudku krajského soudu Nejvyšším správním soudem, může soud později vydané správní rozhodnutí zrušit v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Vydání dalšího rozhodnutí ohledně stejné žádosti je totiž v rozporu s obecným právním principem *non bis in idem*, tedy zákazem dvojího projednání téže věci. Krajský soud je povinen posoudit, je-li ve věci dán střet s principem *non bis in idem* i bez ohledu na žalobní námítky. NSS též dospěl k závěru, že zásada přezkumu podle skutkového a právního stavu existujícího v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) ani pravidlo, podle něhož se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému správnímu orgánu (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), se neuplatní.

12. Výše citovaný rozsudek NSS ze dne 9. 6. 2016 byl sice vydán ve věci žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, avšak NSS své závěry formuloval obecně. V judikatuře NSS je opakovaně zmiňován (viz např. bod 21 rozsudku ze dne 21. 4. 2023, č. j. 5 Afs 6/2022 – 24, bod 29 rozsudku ze dne 21. 4. 2020, č. j. 9 Afs 49/2019 – 27, bod 13 rozsudku ze dne 20. 12. 2018, č. j. 6 As 19/2018 – 31, či body 39 až 41 rozsudku ze dne 30. 8. 2018, č. j. 1 Azs 169/2018 – 32) a NSS jej plně aplikoval v rozsudku ze dne 25. 5. 2023, č. j. 8 As 360/2018 – 144, který se týkal typově zcela odlišné věci (posouzení vlivu záměru na životní prostředí). Zde NSS pro (toliko hrozící) kolizi s principem *non bis in idem* navíc zrušil i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Soud proto nemá důvod se od této judikatury jakkoliv odchýlovat.
13. V projednávané věci NSS zrušil rozsudek soudu, jímž bylo zrušeno rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12. 9. 2017 a navazující rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2018, která v důsledku toho „obživla“. Správní orgány v průběhu řízení o kasační stížnosti pokračovaly v řízení a znova o žádosti žalobkyně rozhodly. Rozhodovaly přitom o totožné žádosti ve znění jejího doplnění ze dne 31. 1. 2017. Výsledkem je stav, kdy tu existují dvě usnesení stavebního úřadu a navazující rozhodnutí žalovaného o stejné žádosti žalobkyně, tj. ve stejné věci. Nic na tom nezměnilo ani další řízení před (krajským) soudem, který po zrušujícím rozsudku NSS žalobu žalobkyně zamítl, a ani před Ústavním soudem, jenž odmítl ústavní stížnost žalobkyně proti rozsudku NSS a v pořadí druhému rozsudku krajského soudu.
14. Později vydaná rozhodnutí stavebního úřadu a žalovaného nyní existují v rozporu s principem *non bis in idem*. K této kolizi je soud v souladu se shora citovanou judikaturou povinen přihlídnout i bez námítky, a přestože nastala až po vydání napadeného rozhodnutí. Žaloba je proto důvodná, byť z jiných, než žalobkyní uplatněných důvodů.
15. Soud dodává, že se vlastními žalobními body nezabýval, neboť žalovaný ani stavební úřad po zrušení svých rozhodnutí již nebudou dále pokračovat v řízení (viz např. bod 31 rozsudku NSS ze dne 4. 10. 2021, č. j. 6 As 65/2020 – 28). Věc jim ostatně ani nebude k dalšímu řízení vrácena (viz výše citovaná judikatura), a postrádá tak smysl vyslovovat pro tyto účely závazný právní názor soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Závěr a náklady řízení

16. S ohledem na shora uvedené závěry soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné pro rozpor s principem *non bis in idem* (§ 78 odst. 1 věta první s. ř. s.). V souladu se shora citovanou judikaturou NSS soud nepostupoval podle § 78 odst. 4 s. ř. s. a věc nevracel žalovanému k dalšímu řízení. S ohledem na to, že prvostupňovým rozhodnutím bylo také rozhodnuto podruhé v téže věci a žalovaný je nebude moci sám zrušit, neboť nebude pokračovat v řízení, soud přistoupil i k jeho zrušení (§ 78 odst. 3 s. ř. s.).
17. O náhradě nákladů řízení účastníků rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Z výše citovaného rozsudku NSS ve věci sp. zn. 2 Azs 307/2015 dále plyne, že příčinou problematických situací souvisejících s ožvlými rozhodnutími správních orgánů jsou jednak chybějící ustanovení správního řádu, která by je řešila, a jednak nezákonný rozsudek krajského soudu, jenž byl zrušen NSS. Jde tedy o příčiny na straně orgánů veřejné moci. Zrušením napadeného rozhodnutí navíc žalobce dosáhne toho, čeho se domáhal, a z procesního hlediska je tak ve věci plně úspěšný (viz shodně bod 37 rozsudku NSS ve věci sp. zn. 8 As 360/2018).

18. Shora uvedené platí i v nynějším případě. Žalobkyně byla ve věci plně úspěšná, náleží jí proto náhrada důvodně vynaložených nákladů proti neúspěšnému žalovanému. Náhradu nákladů řízení tvoří: odměna advokáta ve výši 3 100 Kč za jeden úkon právní služby (sepis žaloby) podle § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „advokátní tarif“), paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, k nákladům řízení tak patří i náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 714 Kč. Náhrada nákladů řízení žalobkyně tak činí celkem 7 114 Kč.
19. Soud žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů řízení spočívající v odměně advokáta a paušální náhradě hotových výdajů za převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], neboť stejný zástupce již žalobkyni zastupoval ve správním řízení i v soudním řízení o předchozí žalobě žalobkyně (pod sp. zn. 55 A 37/2018, které stále probíhalo i v době podání žaloby v této věci). Náklady na tento úkon tak žalobkyně nevynaložila důvodně, neboť zástupce byl s celou věcí seznámen a zastoupení žalobkyně nově nepřebíral ani nepřipravoval.
20. Osoby zúčastněné na řízení podle § 60 odst. 5 s. ř. s. nemají právo na náhradu nákladů řízení. Soud jim neuložil žádnou povinnost a důvody, které uváděly ve svém vyjádření, soud nepovažuje za zvláštního zřetele hodné. Sama skutečnost, že osoby zúčastněné na řízení jsou nuceny bránit svá práva delší dobu, není ničím neobvyklým. Stejně jako v předchozím rozsudku ze dne 31. 3. 2022, č. j. 55 A 37/2018 – 78 (viz bod 40) soud ani nespatřuje v postupu žalobkyně šikanózní, obstrukční či obdobné jednání, u něhož by bylo přiznání nákladů na místě (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 3. 2021, č. j. 10 As 336/2019 – 46, bod 27 a násl.). Žalobkyni nelze vytýkat, že se podáním další žaloby znova bránila postupu správních orgánů poté, co (ještě před skončením řízení o kasační stížnosti) opět rozhodly v její neprospěch.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. července 2023

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu